

สัปดาห์ที่2งานกลุ่มชั้นที่2เลือกและวิเคราะห์ข่าวที่เกี่ยวข้องกับ เด็กปฐมวัยในประเด็นทางกฎหมายในแง่มุมต่างๆ

วิเคราะห์ข่าวเกี่ยวกับสิทธิเด็ก

“สัปดาห์ที่ 1 เดลินิวส์” ค้นย้อนข่าวเก่าของ “เดลินิวส์” ในปี 2552 กรณี “หึงเด็กแรกเกิด-ละเมิดสิทธิเด็ก ตั้งแต่เพิ่งจะลืมตาดูโลก” และนำเสนอตัวอย่างอันน่าสลดใจไปแล้ว ซึ่งกับประเด็นสิทธิเด็ก ตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ที่ประเทศไทยเป็นรัฐภาคีด้วย ในข้อที่ระบุว่า... “รัฐภาคียอมรับว่า เด็กทุกคนมีสิทธิติดตัวที่จะมีชีวิต รัฐภาคีจะประกันอย่างเต็มที่เท่าที่จะทำได้ ให้มีการอยู่รอด และการพัฒนาของเด็ก” เหตุใดประเทศไทยยังล้มเหลวในข้อนี้ ?? และเหตุใดแม้แต่คนใกล้ชิดตัวเองก็ยังกระทำการโหดร้ายต่อเด็ก ??

สุตารัตน์ เสรีวัฒน์ ผู้อำนวยการมูลนิธิพัฒนาการคุ้มครองเด็ก (F.A.C.E.) และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในกรรมการคุ้มครองเด็กแห่งชาติ ระบุว่า... ปัญหาหึงเด็กไม่น่าจะเกิดขึ้นให้เห็นแล้วในประเทศไทย เพราะไทยได้ลงสัตยาบันอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กตั้งแต่ปี 2535 แต่ปัจจุบันก็ยังมียังมีข่าวให้เห็นตามหน้าหนังสือพิมพ์แทบทุกวัน “สิทธิที่เด็กจะมีชีวิตรอด เป็นสิทธิสำคัญก้าวแรก” แต่ในไทยยังมีเด็กถูกหึงเสียชีวิตให้เห็นบ่อย ๆ ซึ่งมองในแง่สิทธิขั้นพื้นฐานแล้ว ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิเด็ก และหากมองให้ลึกลงไปอีก ปัญหาอยู่ที่พ่อ-แม่ที่เป็นผู้ทำให้เด็กเกิด ซึ่งยังเป็นวัยรุ่น หรือเป็น “เด็กหญิงแม่-เด็กชายพ่อ”

“เด็กที่ถูกหึงส่วนมากมีสาเหตุมาจากพ่อแม่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร เมื่อท้องก็ไม่พร้อมจะมีลูก จึงเกิดเหตุการณ์น่าสลดใจขึ้น เป็นการละเมิดโดยที่ผู้ละเมิดเองก็ยังไม่มีความรู้เรื่องสิทธิเด็ก”

ต่อด้วยมุมมองของ รศ.ดร.สมพงษ์ จิตระดับ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่บอกว่า... กรณีเด็กทารกถูกหึง หรือเด็กถูกทุบตีทำร้าย-ใช้ความรุนแรง หากมองในแง่ของสิทธิขั้นพื้นฐานแล้วก็ถือเป็นเรื่องที่เด็กถูกกระทำหรือถูกละเมิดอย่างหนึ่ง ในแง่ของสิทธิที่จะมีชีวิตรอด และ/หรือสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครอง ซึ่งตามหลักสิทธิมนุษยชน “คนทุกคนเกิดมาพร้อมกับสิทธิ”

เรื่องสิทธิเด็กนั้น ประเทศไทยลงนามให้สัตยาบันหลายปี มาแล้ว แต่ยังไม่ถึงไหน เพราะว่าเรื่องสิทธิเด็กถูกมองแยกออก ประกอบกับระบบโครงสร้างพื้นฐานของครอบครัวไทยที่อ่อนแอ ตามระบบสังคมที่เปลี่ยนไป แม้ว่าจะมีพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็กก็ตาม แต่โครงสร้างที่อ่อนแอเช่นกัน รวมไปถึงระบบการศึกษาด้วย

พ.ร.บ. คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546

หมวด 2 การปฏิบัติต่อเด็ก มาตรา 25 ผู้ปกครองต้องไม่กระทำการดังต่อไปนี้
ทอดทิ้งเด็กไว้ในสถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานพยาบาลหรือไว้กับบุคคลรับจ้างเลี้ยงเด็กหรือที่สาธารณะโดยเจตนาที่จะไม่รับเด็กกลับคืน
ละทิ้งเด็กไว้ ณ สถานที่ใดๆ โดยไม่จัดให้มีการป้องกัน

สมาชิกในกลุ่ม

รหัส : 001,002,016,051,060,067,072,085,086,087,088,094,105